Sehlstedt, E.

Kuriö-Sk

VIII
35
(132)

132

WERNERSKA
SAMLINGARNA

110:4:15 (R.S.)

BYXORNA.

SAGA.

Utgör egentligen en kritik
på franska modet på byxor,
men vänder sig mot skräddarne
Lind och hans yrkesbroder Carl
Langérn. Lind följde franska
modet och byxorna blefvo för trånga.

Staden der händelsen passerat
med H.......... i s. 5 & 8 och torde
vara Hernösand emedan prickarnas antal
stämmer med de utelemnade bokstäfver-
nes.

BYXORNA.

SAGA,

TILL

Den moderna verldens Skräddare.

Aderton . . . väga ett pund.
Jacob Skomakare.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS P. A. NORSTEDT & SÖNER,
1832.

J män på höga skräddar-throner!
Hör upp att sy — och lyssnen till
Den sago-sång i enkla toner,
Jag er till julklapp qväda vill!

Men H....... den staden heter,
Der sagans grund jag hört förut:
Jag endast sagan vändt i meter,
Liksom ni vänder en sourtut.

Ej heller någon illa tage
Ett r i m l i g t smink på sagans hy:
Ni ofta med en sammetskrage
Gjort allrasämsta frack till ny.

Så tagen då förnöjdt och glade
Den gärd, jag för tillfället kan;
Den är väl ringa, men jag hade
Gud straffe mig! ej någon ann!

1.

Det är så mörkt och kallt derute,
Och qvällen gömmer jorden i
En kylig vinterluft — men vi
Förtroligt oss kring brasan slute;
Men, som i fädrens sago-tid,
Låt oss till afton-nöje välja,
Att rundt kring laget sagor tälja
Och glömma köld och is dervid;

Ni tvekar ej, ni gillar detta,
Välan! så börjar jag berätta
Om Mäster Lind och Mikael —
Och på en mörk och kulen qväll,
Hvad annat bör än skämtet tala? —
Vår Mickel skulle till Upsala;
Att han behöfde byxor då,
Det kan den döde sjelf förstå.

Der bodde uti vinter-staden *)
Tu skräddare i ropet då,
Som skäligt nog med nål och trå
Tog sjuttiett magister-graden.
Nu kasus var att välja en,
Det kunde riktigt hjernan röra,
Ty valet var ej godt att göra
Emellan Lind och Carl Langén.

Vår Mikel började fundera,
Till hvem af dem han månde gå,
Att ett par byxor gjorda få,
Har svårt att välja någondera;
Ty båda gjorde ganska väl,
Men lågo i ett evigt gräl,
Om hvem som sydde bäst på modet —
"Den har väl mera skicklighet,
Som eger mer erfarenhet?" —
Nej! Lind påstod, det låg i "blodet." —

*) H........

"Se! denna rock, du gjort, bror Lind!
"Han är ju sned, han är ju vind
"Och byxorna ej annorlunda,
"Se tråden grinar här och der,
"Och prässningen, hur klen den är,
"Och knapparna ej en gång runda—
"Ett nygjordt plagg med skarf i skarf,
"Det kallar du att sy på modet:
"Jojo, det ligger väl i blodet,
"Att sy och skära som en slarf." —

"Hur mången, mången har ej burit
"Till mig att ändra, hvad du skurit,
"Genmälte Lind, min bror Langén!
"Hvart plagg, du gjort, är klippt af slumpen,
"Än är det vidt, än trångt i gumpen,
"Än snäft i armar, lår och ben,
"Man säger att du syr och drömmer,
"Men en och hvar Herr Lind berömmer;
"Langén, de säga, slarfvar så,

"Men Lind syr fort och väl ändå.
"Jag mången rock med gullgaloner
"Har sytt åt Grefvar och Baroner,
"Och aldrig än ett plagg förskämt" —
Så ungefär de stridde jemt.

Ren hade dagens stund förflutit
Och Mikael funderat så,
Att han skall resa da'n derpå,
I följd hvaraf, han nu beslutit,
Att gå till Lind — men hvar bor han?
Han frågar qvinna, frågar man,
Der han dem allestädes möter,
Då ändtligen på honom stöter
En karl, som säger: här bor än
Den store skräddar-mästaren.

2.

Ung Mikel sin anvisning lydde,
Gick in — och midt uppå ett bord,

Med ben i ställning, enkom gjord,
Satt mäster Lind och ifrigt sydde.
"Go dag, Herr Lind! nu är det så,
Jag önskar ett par byxor få
Af Herrn till morgon-middag gjorda:
Jag reser bort om klockan tre,
Och vill, förstås, ha byxorne
På Fransyskt mod, det nyss försporda."

Så glad ser ingen botanist
En okänd blomma uti lunden,
Som mäster Lind såg nya kunden
På permissioner lida brist; —
Och fortare, än det kan tänkas
Med nål och tråd ett märke länkas,
Som tar notis om Mikels kropp;
Som droppar uti regnets floder
Snart styng på styng i tyg och foder
Otaligt gå i nattens lopp.

Och dagen kom och middags-solen
Stod klar, den ljusa karneolen
På himlens ring, den evigt blå,
Då Mikel börjar tänka så,
"Att skräddar-löften sällan duga:
"De äro mästare att ljuga,
"Liksom att sy med nål och trå. —
"Ponera dock att Linds ej svika,
"Då vill jag städs med nit predika:
"Bland skräddare uppå vår jord,
"Jag känner en, som håller ord."

Men klockan slog i sommarvärmen
Med dofva slag i tornet tu —
Och mäster Lind infann sig nu
Med byxorna på vänstra armen,
Och bockande berömde stort
Det arbete, han hade gjort.
Alltså till pröfning skrider saken
Och Mikel drar de byxor på,

Men hur han drar, kan han ändå
Ej få de byxor öfver baken;
Han drar, han svär, han svettas, nej!
Hur än han drar, det hjelper ej,
Ty felet sig bestack i benen. —
"Ni sakramänska skräddare!
Hvad har ni gjort — besinna! se!
Ej rum i knä, ej rum i grenen —
Ni modets arma mästerfä,
Drag hän för tusan era färde!" — — —
"Ack! svarte Lind, som Herrn begärde,
De äro a la mode francais."

3.

"Hvad fanders mod på byxor! — sade
"Vår Mikel, som nu pröfvat hade —
"Min resa är ju rakt förbi —
"Jag kan ej trånga byxor lida,
"Man bör väl ha dem så pass vida,
"Att man kan rymmas deruti —

"Man sagt att ni ej kunde fela,
"Och nu har det skenbarligt händt —
"Och vet, att man ej blir student,
"Så framt man ej har byxor hela —
"Ni har gjort narr af mina ben —
"Jag ångrar nu försent den dagen,
"Då ni, min Lind, blef föredragen,
"Framför er embetsbror Langén —
"Jag vill ej längre med er tvista,
"De byxor bli, min sann de sista,
"Ni mig skall göra; hela sta'n
"Skall med förundran se och höra,
"Hvad byxor mäster Lind kan göra —
"Så ryk och ränn för tusan fan!"
